

РЕШЕНИЕ

№ 186

гр. Свиленград, 26.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СВИЛЕНГРАД, ВТОРИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на четиринадесети септември през две
хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Добринка Д. Кирева

при участието на секретаря Ренета Н. И.а
като разгледа докладваното от Добринка Д. Кирева Административно
наказателно дело № 20235620200215 по описа за 2023 година

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН.

Обжалвано е **Наказателно постановление /НП/ №351А-36 от 06.04.2023 година** на Началника на РУ Свиленград, с което на **С. И. С. с ЕГН ******* от *********, за нарушение на чл.28, ал.1 от Закона за националната система за спешни повиквания с единен европейски номер 112 / ЗНССПЕЕН 112 / на основание чл.38, ал.1 от ЗНССПЕЕН 112 е наложено административно наказание **“ГЛОБА”** в размер на **2000 лева**.

Жалбоподателят **С. И. С.** ,моли за пълна отмяна на обжалвания акт. Твърди се в жалбата,че в хода на адм.производство били допуснати множество процесуални нарушения при съставяне на АУАН и НП,като най-фрапантното било съставянето на АУАН извън предвидения за това срок,а именно в 3месечен от откриването на нарушителя. Отделно от това същият бил нечетлив. Оспорва,че бил подал неверен сигнал,като признава ,че на посочената в НП дата действително бил на граничния пункт и чакал два часа и след като видял,че платната били празни,а на кантара никой не работи и нямало лице ,което да им обясни защо не работи митническия пункт,подал сигнал на тел.112,тъй като нямало как да влезнат на територията на Р.България.По изложените доводи моли съда да отмени обжалваното НП,като незаконосъобразно и неправилно.

Претендира присъждане на направените по делото разноски

В съдебно заседание не се явява ,представлява се от **адв.Й.**, която ангажира доказателства в подкрепа на доводите изложени в жалбата. Административнонаказващият орган /АНО/ - **Началника на РУ Свиленград**,

не изпраща представител и не взема становище. В придружителното писмо до съда, моли в случай на присъждане на разноски по делото, същите да бъдат редуцирани до минимално предвидените такива.

Страна **Районна прокуратура – Хасково, ТО Свиленград**, не изпраща представител и не взема становище.

Съдът, след като прецени по отделно и в тяхната съвкупност събраните по делото доказателства, установи следното от фактическа страна:

От приетите писмени доказателства по делото, включващи и преписка с рег. №272000-24917/24.11.2022 г. и т.н., както и от свидетелските показания на С. Д. С. и И. В. Х. се установява, че Д.Н.Г, Ц.И.Т.К. и М.Г.Х. били служители в сектор „ГКПП и мобилни групи 1“, отдел „ОД“ – Пловдив, при ГДФК към ЦУ на НАП.

Същите, на 20.11.2022 г. и на 21.11.2022 г. изпълнявали служебните си задължения/втора смяна/ по фискален контрол на ГКПП „Капитан Андреево“, общ. Свиленград, обл. Хасково. Физическият контрол се осъществявал от Ц.И.Т.К., а на бариера 1 работел Г., а на бариера 2 – Х., като работните им смени били 12 часови с начало на работния ден от 08,00 часа до 20,00 часа – първа смяна и 20,00 часа до 08,00 часа – втора смяна. Около 02:30 часа пристигнал товарен автомобил с водач жалбоподателя – С. И. С. от гр. Свиленград, който бил служител на фирма стопанисваща паркинга на ГКПП Капитан Андреево. Същият управлявал товарна автокомпозиция със стока за Р. Турция.

Същият отишъл при Г. и го помолил да бъде отворен Изход 2, но служителят му обяснил, че не възможно, тъй като в този момент колегата му Х. отговаряш за Офис изход 2 е в тоалетната на пункта. След това С. в период от около 25 минути дошъл още два пъти, настоявайки, да се отвори изход 2, тъй като чакал с товарния автомобил който управлявал, като видимо бил изнервен, тъй като тонът му бил агресивен. Поради тези обстоятелства не след дълго офис изход 2 бил отворен от Г. и К., а Х. се върнал на работното си място малко по-късно след това. Според сведението на Г. през тези 30 минути работата на АМ не била спирана, затруднявана или забавяна и кантарите работели с пълен капацитет включително и през този период от около 2:30 до 03:00 часа.

През това време С. уведомил в 02:55 часа на 21.11.2022 г. на тел. 112, че „на ГКПП Капитан Андреево служител на НАП е пиян, не вдига бариерите да преминат камионите през границата“, а митницата е празна, видно от протокол от 13.12.2022 г. с отразена констатация от прослушването на аудиозаписа, предоставен от РЦ 112 Кърджали /л.45/.

От сведението му става ясно, че същият като шофьор по международни превози е чакал доста време да премине бариерата на пункта на НАП на 21.11.2022 г. Случвало се било и друг път същият да чака повече време, управлявайки товарен автомобил, за да премине проверката и границата и в

конкретния случай се бил ядосал, че отново се налага да изчаква. Същият предполагал, че служителят на НАП от изход 2 е употребил алкохол и е заспал на работното си място, поради което бил подал сигнал на оператора на ЕЕН 112, тъй като считал, че е извършено нарушение.

След това сигналът бил предаден на ОДЧ при ОДМВР – Хасково. Съгласно, отразеното от дежурния в ОДЧ при ОДМВР - Хасково в страница на дневник за получени сигнали посоченият сигнал бил регистриран в това звено на МВР в 02:59 часа на 21.11.2022 г. съгласно приложеното копие от страница на дневник за получени сигнали /л.26/.

Във връзка със сигнала на място били изпратени служители на ОДМВР Хасково, като Д.Н.Г, Ц.И.Т.К. и М.Г.Х. били тествани с „Алкотест Дрегер 750“ с фабричен номер 0572, който уред отчел 0.00 промила в издишаните обеми от въздух от Г., Т.-К. и Х..

От приложените копия на материали става ясно, че проверките на тримата служители на ЦУ на НАП били направени в 03:35 ч., 03:37 ч. и в 03:39 часа на 21.11.2023 г. последователно от трима полицейски служители от ОДМВР Хасково - Р., В. и М.Н..

Видно от справка, приложена по преписката и докладна записка от 13.02.2023 г., С. успял да премине фискалната проверка на ГКПП „Капитан Андреево“, осъществявана от служителите на НАП, както и митническата и гранична проверки и около **03:27** часа успешно напуснал територията на Р. България, пътувайки в посока към Р. Турция.

Проверяваните служители Д.Н.Г, Ц.И.Т.К. и М.Г.Х. във връзка с подадения от жалбоподателя сигнал, че същите са употребили алкохол, подали обща молба до Директора на ОД на МВР Хасково за извършено престъпление по чл.348а от НК от подателя на сигнала, поради което била образувана горепосочената преписка №272000-24917/2022г. по описа на ОД на МВР Хасково.

След извършено разследване и установяване на горепосочената фактическа обстановка с Постановление за отказ да се образува наказателно производство от 16.03.2023г., наблюдаващият прокурор, отказал да образува такова, като е разпоредил препис от постановлението, ведно с материалите по преписка с **вх. № 803/2023 г.** по описа на РП – Хасково, да се изпрати на Началника на РУ-Свиленград, по компетентност, за решаване въпроса за административно-наказателната отговорност на С. И. С. от гр.Свиленград, обл.Хасково, като след вземане на отношение, материалите по **преписката да се върнат** в РП-Хасково, ТО-Свиленград.

Постановлението е било обжалвано пред по –горе стоящата прокуратура, но е било потвърдено с Постановление от 08.06.2023г.

Постановление за отказ да се образува наказателно производство от 16.03.2023г. е било изпратено на АНО и входирано в регистратурата на АНО на 17.03.2023г.

След получаване на Постановлението,на 20.03.2023г. св.С. Д. С.,в присъствието на св.И. В. Х. съставил срещу жалбоподателя- Акт за установяване на административно нарушение,в негово отсъствие,който акт му бил предявен и връчен екземпляр от него срещу подпис на 22.03.2023г.,като жалбоподателя вписал,че няма възражения.

В АУАН е указано правото на нарушителя да подаде писмено възражение в 7дневен срок.

Срещу Акта в законно установения 7-дневен срок не е постъпило писмено възражение.

Въз основа на съставения Акт за установяване на административно нарушение е издадено обжалваното **Наказателно постановление /НП/ №351А-36 от 06.04.2023 година** на Началника на РУ Свиленград, с което на **С. И. С. с ЕГН ***** от *******, за нарушение на чл.28, ал.1 от Закона за националната система за спешни повиквания с единен европейски номер 112 / ЗНССПЕЕН 112 / на основание чл.38, ал.1 от ЗНССПЕЕН 112 е наложено административно наказание **“ГЛОБА”** в размер на **2000 лева**.

Видно от приложеното към АНПр в оригинал НП ,процесното е връчено на жалбоподателя на **14.04.2023г.**

По делото е приложена и Заповед с рег.№2656/14.12.2011г. на Директора на ОД на МВР Хасково, с която упълномощава началниците на РУ при ОД на МВР Хасково да издават наказателни постановления относно установени адм.нарушение по ЗНССПЕЕН 112.

Видно от Заповед с рег №3121з-856 от 10.08.2016 на Министъра на вътрешните работи ,с която същият упълномощава на основание чл.29 и чл.30,ал.1и ал.2 от ЗНССПЕЕН 112 държавните служители които имат право да съставят актове за установяване на административни нарушения и да извършват проверки по ЗНССПЕЕН 112,като същата е изменена със Заповед №8121з-253/05.03.2021г. от Министъра,като единствено е добавено в точка 1,буква А-,,Главна дирекция Жандармерия,специални операции и борба с тероризма“ .

Изложената фактическа обстановка, се установява по категоричен начин от писмените доказателства и от показанията на разпитаните в съдебно заседание свидетели – С. Д. С. и И. В. Х.. Писмените доказателствени източници, по тяхното съдържание не се оспориха от страните и Съдът ги кредитира за достоверни, като цени същите при формиране на фактическите и правните си изводи. С тази правна преценка, за обективно верни се възприеха и свидетелските показания, които са безпротиворечиви, логични и взаимнодопълващи се, правдиво звучащи и при липса на индиции за предубеденост на свидетелите. Не се установява свидетелите С. Д. С. и И. В. Х. да имат личностно отношение към жалбоподателя, което да го провокира да съставя АУАН. Основания за критика по отношение на свидетелските показания не се намериха, а единствено поради служебното им качество –

служители на РУ Свиленград, в този смисъл служебната зависимост и отношения на пряка подчиненост спрямо АНО, не е достатъчно за да обоснове заинтересованост от тяхна страна, от тук и превратно или недостоверно пресъздаване на обстоятелствата от конкретната проверка и случилите се събития, които възпроизвеждат в показанията си. И това е така предвид липсата на противоречия – вътрешни и помежду им (както вече бе посочено), от друга страна те не се компрометират и при съотнасяне и с останалите доказателствени източници – писмените такива, нито пък се опровергават с насрещни доказателства, ангажирани от страна на жалбоподателя. Точно обратното, свидетелските показания са в цялостна корелация и напълно убедително се подкрепят от фактическите обстоятелства, съдържими се в писмените доказателства от Административнонаказателната преписка (АНП). Ето защо, според Съда показанията и на свидетелите не са и не се считат за насочени към прикриване на обективната истина по делото.

Идентична правна оценка се налага и относно писмените доказателства, приложени в преписката и приетите допълнително в о.с.з., приобщени по реда на чл.283 НПК, вр.чл.84 ЗАНН, които не се оспориха от която и да е от страните, като съдът също ги кредитира за достоверни по съдържанието им спрямо възпроизведените в тях факти, респ. автентични по признак – авторство.

*При така установената фактическа обстановка и при условията на чл.84 от ЗАНН, вр.чл.14 от НПК, Съдът в настоящия си състав достига до следните **правни изводи**:*

Жалбата е подадена в преклузивния 14 дневен срок за обжалване, от легитимирано лице и е процесуално **допустима**.

Констатира се от съда въз основа на представено от страна на АНО писмо/л.14/,че липсва плащане от страна на жалбоподателя на наложена глоба/имуществена санкция по обжалвания акт, съгласно чл.79б от ЗАНН.

Преценена по същество, съдът намира същата за **основателна**, за което се излагат следващите правни съображения:

ПО ПРИЛОЖЕНИЕТО НА ПРОЦЕСУАЛНИЯ ЗАКОН

При съставянето на АУАН и издаването на НП има допуснати съществени процесуални нарушения, които са основание за отмяна на обжалваното наказателно постановление само на това основание.

Според съда при съставянето на АУАН са нарушени преклузивните срокове за съставянето на АУАН визирани в чл. 36, ал.2 вр. чл. 34, ал.1 от ЗАНН.

Отговорността на жалбоподателя в случая е ангажирана в противоречие с правилото на чл. 34, ал.1, изр. 2, предл. първо от ЗАНН, според което не се образува административно-наказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на

нарушителя.

Безспорно, спазването на предвидените в закона срокове за ангажиране административно-наказателната отговорност на нарушителя е предпоставка за законосъобразното развитие на производството по реализирането ѝ. От своя страна, неспазването на същите представлява съществено нарушение на административно-производствените правила, което опорочава издаденото наказателно постановление в степен, обуславяща неговата отмяна.

Видно от събраните по делото доказателства, на 21.11.2022 г., след постъпил сигнал на спешен телефон 112, служители при АНО са извършили проверка на трима служители на НАП дали същите са употребили алкохол, в какъвто смисъл е бил подадения от жалбоподателя сигнал, при която проверка се установило, че и тримата проверявани не са употребили алкохол. Установява се, че след проверката им, тримата подали сигнал по повод на който била образувана преписка, която била изпратена в РП Хасково, като с Постановление за отказ да се образува досъдебно производство от 16.03.2023 г. на РП-Хасково, било отказано да се образува досъдебно производство и била прекратена преписка с вх. № 272000-24917/2022г. по описа на РП – Хасково.

Преписката била изпратена на Началника на РУ на МВР - Свиленград за реализиране на административно-наказателната отговорност на жалбоподателя.

На 20.03.2023 г. бил съставен Акт за установяване на административно нарушение № 351А-36/22.03.2023 г. против жалбоподателя, връчен му срещу подпис на дата - 22.03.2023 г.

За времето от 21.11.2022 г. до 22.03.2023 г. е повече от три месеца от откриване на нарушителя, а именно точно четири месеца и един ден, т.е. към момента на постановления от прокурора отказ да се образува ДП, вече е изтекъл давностният срок за съставяне на АУАН /съгласно Тълкувателно постановление № 1/27.02.2015 г. на ВКС по тълк. д. № 1/2014 г., ОСНК и ОСС на Втора колегия на Върховния административен съд, сроковете по чл. 34 от Закона за административните нарушения и наказания са давностни/.

Разпоредбата на чл. 34, ал.1, изр. 2, предл. първо от ЗАНН е категорична, че не се образува административно-наказателно производство, ако не е съставен АУАН в продължение на 3 месеца от откриване на нарушителя, следователно изтеклата давност погасява възможността за реализиране на административно-наказателната отговорност на лицето.

Това е така защото видно от текста на чл. 36, ал.2 от ЗАНН - (2) Без приложен акт административнонаказателна преписка не се образува освен в случаите, когато производството е прекратено от съда или прокурора и е препратено на наказващия орган. Тоест в случая за да се счита, че срока за съставяне на АУАН или направо за издаване на НП по чл. 34, ал.1 от ЗАНН тече от произнасянето на прокурора, следва първоначално да е било образувано наказателно производство и след това производство да е

прекратено с постановление на РП-Хасково.

В този случай срока за съставяне на АУАН се приема, че тече именно от влизането в сила на постановлението за прекратяване на наказателното производство по съответното ДП.

Когато обаче не е образувано ДП, а прокурорът се е произнесъл с постановление за отказ да се образува ДП, срока за съставянето на АУАН тече от датата на откриване на нарушителя и в случая това е - 21.11.2022 г. тоест АУАН според настоящият състав на съда е съставен извън този срок, а именно на 20.03.2023 г., повече от четири месеца след откриването на нарушителя.

Последното е съществено процесуално нарушение и следва НП да се отмени, както е и в настоящия случай, срокът за съставяне на АУАН тече от датата на откриване на нарушителя, която в случая е датата 21.11.2022 г.

В практиката на касационната инстанция се приема, че в конкретния случай /при липса на образувано ДП/ срокът по чл. 34, ал.2 от ЗАНН не спира да тече, съотв. няма прекъсване на същия.

За пълнота на съдебният акт следва да се посочи, че в разпоредбата на чл.36, ал.2 от ЗАНН е настъпила законодателна промяна/ ДВ, бр. 63 от 2017 г., в сила от 5.11.2017 г./, като извън предходното / без приложен акт административнонаказателна преписка не се образува освен в случаите, когато производството е прекратено от съда или прокурора / законодателя е предвидил *или прокурорът е отказал да образува наказателно производство и е препратено на наказващия орган*. В този случай обаче АУАН не съставя, а НП се издава въз основа на съответния акт на прокурора или съда, което безспорно не е сторено в настоящото производство, тъй като видно от обжалваното НП, същото е издадено въз основа на съставения на 20.03.2023г. АУАН.

Ето защо АУАН безспорно се явява съставен извън тримесечния срок, а именно на 20.03.2023 г., което е повече от четири месеца след откриването на нарушителя. Последното е съществено процесуално нарушение, което представлява самостоятелно основание за отмяна на наказателното постановление/така и Решение от 25.10.2017 г. на АдмС - Хасково по к. а. н. д. № 167/2017 г./.

Иначе с изключение на горното, според съда съвсем точно и ясно е описано нарушението и обстоятелствата при които е извършено, както и датата и мястото на нарушението. В НП е възприета същата фактическа обстановка и същото нарушение, както и същата правна квалификация. Както АУАН така и НП са издадени от компетентен орган.

Съгласно разпоредбата на чл. 28 ал.1 от Закона за Национална система за спешни повиквания 112 не по предназначение, автоматичното му избиране от електронни устройства и пускане на а според ал. 2 на цитираната разпоредба при нарушаване на забраната по ал. 1 гражданите носят в размери, определени в закона.

По силата на чл. 38 , ал. 1 ЗНССПЕЕН 112 , който предава чрез ЕЕН 112 неверни или заблуждаващи съобщения и сигнали за помощ, се наказва с глоба от 2000 до 5000 тежко наказание.

Следователно, деянието, за което е наложено на жалбоподателя административно наказание е обявено от закона за наказуемо.

В случая следва да се отбележи, че няма пречка подаването на сигнала на ЕЕН 112 да обосновава ползването на Националната система за спешни повиквания чрез единния европейски номер не по предназначение, както в случая, доколкото според чл. 3, ал.1 от ЗНССПЕЕН 112, предназначението на ЕЕН 112 е да се използва при необходимост от спешна помощ при различни рискове за живота, здравето, сигурността и имуществото на гражданите, каквито за жалбоподателя или за друго към коментирувания момент такъв риск не е съществувал, без да се подценява общественият интерес от запазване на спокойното и ритмично преминаване на държавната граница от пътуващите лица и осъществяване на проверки от съответните длъжностни лица изпълняващи трудовите си задължения на нея.

Извод, който не се променя от позоваване на разпоредбата на чл. 12, ал.1 от ЗНССПЕЕН 112, която предвижда, че когато от получената информация се установи, че повикването не изисква намеса на службите за спешно реагиране, но е свързано с функциите на местната администрация или на териториалните звена на министерства или на други административни структури, информацията са предава на съответната структура за предприемане на необходимите действия.

Цитираната разпоредба регламентира дейността и основни задължения на служителите в центровете 112, но това не прави използването на ЕЕН 112 в тези случаи по предназначение и не освобождава субекта о т административнонаказателна отговорност за нарушение по чл. 28, ал.1, предл. 1 от ЗНССПЕЕН 112.

От друга страна, няма никаква пречка тази информация, съдържаща се в подадения сигнал да е и обективно невярна и по този начин, освен не по предназначение, ЕЕН да е бил използван за предаване на неверни и/или заблуждаващи сигнали.

В тази насока актосъставителят е вписал една от възможните форми на изпълнително деяние на нарушение на забраната по чл. 28, ал. 1 от ЗНССПЕЕН 112, юридически подвеждайки нарушението под текста на предл. 3 от цитираната разпоредба.

Т.е. преценил е в рамките на своята законова компетенция за коя от двете възможни проявни форми да привлече дееца към административнонаказателна отговорност на нарушената разпоредба на чл.28 ал.1 от ЗНССПЕЕН 112.

Същото впрочем впоследствие е направил и наказващият орган, а именно за подаване на неверен и заблуждаващ сигнал, като е приел, че подаденият такъв от жалбоподателя не отговаря на истината – нарушение по чл. 28, ал. 1

от ЗНССПЕЕН 112.

На жалбоподателя конкретно е вменено в отговорност предаването на невярно и заблуждаващо съобщение.

В ЗНССПЕЕН 112 липсва легална дефиниция на това понятие, но по общоприетото значение съобщението е невярно и заблуждаващо, когато не отговаря на действителността и неволно или нарочно създава лъжливо, погрешно мнение.

Доказателствената съвкупност по делото безспорно се установява, че на 21.11.2022 година жалбоподателя посредством използване на ЕЕН за спешни повиквания 112 подал сигнал, че служителите на НАП изпълняващите работните си задължения на МП Капитан Андреево са употребили алкохол и респективно не изпълняват трудовите си задължения и лицата пътуващи не могат да преминат през МП, за да се счете, че жалбоподателят няма ясна представа за събитията, в които участва.

Посочената за нарушена норма на чл. 28, ал. 1 от същия закон е правилно определена, защото забранява ползването на ЕЕН 112 не по предназначение, автоматичното му избиране от електронни устройства, с изключение на "eCall" повикванията, и пускане на предварително записани съобщения, както и за предаване на неверни и заблуждаващи съобщения и сигнали за помощ.

Безспорно от всички събрани по делото доказателства- писмени и гласни доказателства, се установи, че обжалваното наказателно постановление е издадено по повод извършване на деяние, което осъществява състава на посочения по- горе текст.

Деянието от обективна и субективна страна покрива признаците от състава на нарушението, което е извършено виновно от нарушителя при форма на вината пряк умисъл.

За формата на вината извода се извежда от факта на позвъняването и подаването на невярната информация, която е наложила и намесата на полицейските служители да извършат проверки.

Н а л и ц е б и х а б и л и материалноправните и процесуалноправните предпоставки за ангажиране на административно наказателната отговорност на жалбоподателя, тъй като безспорно е установено, че именно той е подал сигнала на ЕЕН 112 /така и Решение № 191 от 25.03.2022г., гр.Хасково постановено по КАНД №1288 по описа на съда за 2021 година/.

От наказващия орган точно е посочена и санкционната норма за нарушението по чл. 38, ал. 1 от Закона за Националната система за спешни повиквания с единен европейски номер 112.

Наложено е наказание в съответствие с разпоредбата на чл. 27 от ЗАНН, тъй като е в границите на предвиденото в законовия текст и е в минимума, посочен там, като деянието не се отличава с по-ниска степен от другите нарушения от този вид, за да сече случаят за маловажен по смисъла на чл. 93, т. 9 от НК във връзка с чл. 11 от ЗАНН и да се приложи чл. 28 от

ЗАНН.

Доколкото обаче се констатира допуснато съществено процесуално нарушение, то обжалваното НП като незаконосъобразно следва да се отмени.

Относно разноските по делото

Съгласно разпоредбата на чл. 63 Д, ал.1 от ЗАНН, в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Съгласно чл. 144 от АПК субсидиарно се прилагат правилата на ГПК.

С оглед изхода на делото искането на жалбоподателят за присъждане на разноски по делото се явява основателно и следва да бъде уважено в претендирувания размер от 500 лева, който се явява минимален съгласно наредбата.

Доколкото преди изменението на чл. 63 Д от ЗАНН, исканията за разноски са се разглеждали по реда на ЗОДОВ и се е прилагал чл. 205 от АПК, по аргумент от който за разноските, направени от жалбоподателите при обжалване на НП, издадени от органите на РУ Свиленград, е отговаряла ОД на МВР Хасково, а не поделението ѝ (доколкото само ОД на МВР е юридическо лице), Съдът намира, че следва посочената сума да се присъди именно в тежест на ОД на МВР Хасково.

Мотивиран от гореизложеното и на основание **чл. 63, ал. 3, т.2** вр с **ал.2, т.1** от **ЗАНН**, Съдът в настоящия си състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ като незаконосъобразно **Наказателно постановление /НП/ №351А-36 от 06.04.2023 година** на Началника на РУ Свиленград, с което на **С. И. С. с ЕГН ******* от *********, за нарушение на чл.28, ал.1 от Закона за националната система за спешни повиквания с единен европейски номер 112 / ЗНССПЕЕН 112 / на основание чл.38, ал.1 от ЗНССПЕЕН 112 е наложено административно наказание **“ГЛОБА”** в размер на **2000 лева**.

ОСЪЖДА „ОБЛАСТНА ДИРЕКЦИЯ” на МВР –гр.Хасково със седалище и адрес на управление гр.Хасково, бул. България №85 **ДА ЗАПЛАТИ** на **С. И. С. с ЕГН ******* от *********, сумата в размер на **500 лв.** , представляваща адвокатско възнаграждение п о **АНД №215/2023г.** по описа на РС Свиленград.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Хасково в 14 - дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Свиленград: _____